

5

Jesus, den store lærer

Ugens vers

"Thi Gud, der sagde: 'Af mørke skal lys skinne frem', han har ladet det skinne i vore hjerter til oplysning og til kundskab om Guds herlighed på Jesu Kristi ansigt" (2 Kor 4,6).

Introduktion

Billy Graham fortæller en historie om engang, hvor han besøgte soldater på et felthospital sammen med deres general. En ung soldat "var så hårdt skadet, at han lå på maven på en indretning af teltdug og stål." En læge hviskede til Graham: "Jeg tvivler på, at han nogen sinde kommer til at gå igen." Soldaten kom med en bøn til generalen: "Hr. ... jeg kæmpede for Dem, men jeg har aldrig set Dem. Må jeg få lov til at se Deres ansigt?" Generalen lagde sig ned på gulvet, gled ind under stålbricksen, og talte med soldaten. Mens Graham så på, faldt der en tåre fra soldatens øjne og ramte generalens kind.

Da Jesus blev født, var menneskeheden såret og blødende, og havde brug for et helbredende glimt af Gud. Det er som om menneskeheden bønfuldt: "Gud, må vi få lov til at se dit ansigt?" Ved at sende sin søn til denne klode, sendte Faderen den store lærer hertil med en bestemt opgave: at vise menneskeheden hans ansigt. Lige siden har vi haft det fantastiske privilegium at se kundskaben "om Guds herlighed på Jesu Kristi ansigt" (2 Kor 4,6).

Hvad kan vi lære af den store lærer, når vi betragter hans komme til jorden?

Ugens tekster

- Hebr 1,1-4
- 2 Kor 4,1-6
- Joh 1,14.18
- 14,1-14
- Fil 2,1-11
- 2 Kor 5,16-21

At åbenbare Faderen, 1. del

Hebr 1,1-4

Hvilke vigtige udsagn kommer apostlen med om Jesus i begyndelsen af Hebræerbrevet?

Nyttestamentlige forfattere lægger gentagne gange vægt på denne vigtige tanke: Jesus kom til jorden for at vise menneskene, hvem Faderen er. I fortiden var Guds åbenbaring kommet stykkevis gennem profeterne. Men i Jesus var den endelige og fuldkomne åbenbaring af Gud kommet.

Jesus er også "Guds herligheds glans" (Hebr 1,3). Vi syndige mennesker kunne ikke tåle at have direkte adgang til Guds herlighed. Som Guds søn, der kom til verden, viser Jesus os Guds herlighed. Den er dæmpet i Kristi menneskelighed, så vi kan tåle at se den og tydeligt forstå Guds karakter.

Jesus er også "hans væsens udtrykte billede" (Hebr 1,3). Det udtryk, der bruges her, det græske ord *charactēr*, bliver nogle gange brugt om det aftryk, som et segl sætter i voks, eller om det billede, der bliver præget på en mønt. Jesus er altså det nøjagtige aftryk af Guds karakter.

Hvis vi ønsker at kende Faderen, må vi lytte nøje til, hvad den store lærer siger om ham. Og vi må også betragte den store lærer. Faderen ses gennem Sønnen.

Hebr 1,1-4
2 Kor 4,1-6

Sammenlign de to tekster. Hvordan beskrives Jesus i Korintherbrevet, og hvad lærer vi af ham?

Når Paulus og hans medarbejdere underviser andre om Gud, forsøger de at genspejle Jesu egen undervisning om Faderen. Som "Guds billede" (2 Kor 4,4) bragte Jesus os kundskab om Gud Faderen. På samme måde holder Paulus sig væk fra forfalskning og forvrængning af Guds ord og "bringer i stedet sandheden for dagen" (2 Kor 4,2).

På samme måde som Gud ved skabelsen brugte lys til at gennemtrænge mørket, har han givet os sin søn Jesus for at fjerne de forkerte opfattelser af ham selv og vise os sandheden om Gud. Det er "på Kristi ansigt", at vi får det tydeligste kendskab til Gud (2 Kor 4,6).

Til eftertanke

Jesus var et fuldkomment genskin af Faderen. Vi kaldes til at gøre det samme, idet vi opfordres til at "ligne Gud som hans kære børn" (Ef 5,1). Hvad betyder det, og hvad kan vi lære af Jesus om, hvordan vi skal "ligne" Gud?

At åbenbare Faderen, 2. del

I den smukke indledning til sit evangelium (Joh 1,1-18) taler Johannes om Jesus som det evige Ord. Johannes' påstande om Jesus er ikke beskedne eller begrænsede; de er stærke og af kosmiske dimensioner. Jesus eksisterede, før verden blev til, faktisk fra evighed. Jesus er den, der skabte (Joh 1,2-3). Han er "menneskenes lys" (Joh 1,4), og da han som Ordet kom ind i verden, oplyste han ethvert menneske (Joh 1,9).

Joh 1,14-18

Hvad er ifølge Johannes resultatet af, at Kristus blev menneske? Hvilket lys bragte han, da han kom som Ordet? Hvilke egenskaber har han, som gør ham i stand til det?

"Lyset viste sig, da verdens mørke var dybest ... Der fandtes kun et eneste håb for menneskeslægten ... at verden igen måtte komme til at kende Gud.

Kristus kom til verden med den evige kærligheds fylde. Han borttryddede de krav, som Guds lov var blevet belemret med. Han viste, at loven er en kærlighedens lov, et udtryk for den guddommelige godhed" (Ellen White, *Uddannelse*, s. 74-76).

Alt det, Jesus gjorde i sit liv på jorden havde kun et formål: "at åbenbare Gud så menneskeslægten kunne forædles" (*Uddannelse*, s. 83).

Joh 14,1-14

Jesus siger selv: "Den, der har set mig, har set Faderen" (Joh 14,9). I hvilken sammenhæng sagde Jesus dette? Hvorfor sagde han det?

Det er let at kritisere Filips lidt klodsede udsagn (Joh 14,8). Efter flere år i nært samvær med Jesus fatter han stadigvæk ikke den væsentlige pointe ved inkarnationen: at Jesus var kommet for at vise, hvordan Faderen er. Måske kan lærere i dag finde en smule trøst i det faktum, at en af den store lærers elever gjorde det så dårligt! Filips udtalelse er formentlig nedskrevet, ikke for at give os en anledning til at kritisere ham, men for at give os mulighed til at granske os selv. Hvor længe har vi vandret med Jesus? Og har vi forstået Jesus bedre, end Filip havde? "Den, der har set mig, har set Faderen."

At læse den store lærers sind

Fil 2,1-4; 4,2-3

Hvilken bekymring, over de kristne i Filippi, havde Paulus, da han skrev sit brev til dem?

Fil 2,1-11 er et af de mest dybsindige afsnit i hele Bibelen. Det drøfter Jesu forud-eksistens, hans guddommelighed, hans inkarnation, hans menneskelighed og hans villighed til at dø på korset. Det beskriver den lange og vanskelige nedadgående vej, Jesus tog fra Himlen til Golgata (Fil 2,5-8). Og det beskriver, hvordan Faderen ophøjede Jesus til en stilling, hvor hele universet tilbeder ham (Fil 2,9-11). Der er mange fantastiske sandheder samlet i disse vers.

Fil 2,5-11

Hvordan introducerer Paulus? Hvilke af de begivenheder i Jesu liv, han omtaler, forventer han, at de troende skal efterligne i deres eget liv?

Paulus håber, at de troende i Filippi, som godt kunne skændes, vil lære af Jesus, da han var her som menneske. Hvis Jesus kunne tage et menneskes skikkelse på – ”tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig“ (Fil 2,7) – ja, til og med finde sig i at blive korsfæstet, hvor meget mere bør de da ikke ydmyge sig over for hinanden i kærlighed?

Vi bliver mindet om, at der er meget at lære fra den store lærer, Jesus. Vi lærer fra de budskaber, han delte med folk, mens han var her på jorden. Vi lærer af de mirakler, han udførte og den måde, han var på over for andre. Vi kan stræbe efter at forme vores egne personlige forhold efter hans store eksempel på ydmyghed og dvæle ved hans villighed til at bytte himlens herlighed med en krybbe.

I modsætning hertil vil verden alt for ofte opfordre os til at ophøje os selv og prale af vores bedrifter. Ved krybben i Betlehem og fra den store lærer modtager vi en anden lektie. Guds store arbejde med at undervise og frelse os opnås ikke ved, at vi ophøjer os selv, men ved, at vi ydmyger os for Gud og bliver tjenere for andre.

Til eftertanke

Hvilke situationer oplever du lige nu, hvor du kunne have en gylden anledning til at genspejle Kristus for andre ved at ydmyge dig?

Den store lærer og forligelse

Medmenneskelige forhold bryder alt for ofte sammen. Vi bliver fremmede over for hinanden. Den, som engang var vores bedste ven, bliver med tiden en person, vi ikke har tillid til. Men sådanne brudte forhold kan repareres. Når det sker, oplever vi forligelsens under. Der er kun få menneskelige erfaringer så smukke som det.

2 Kor 5,16-21

På hvilken måde er forligelse det centrale i Kristi inkarnation og hans rolle som den store lærer?

Hvis vi kan føle os velsignet, når et forhold til en anden person er blevet genoprettet, hvor meget mere kan vi ikke gøre det, når vi bliver forliget med Gud? I 2 Kor 5,16-21 gør Paulus det klart, hvem det er, der foretager forligelsen. Gud Fader har taget føringen i at reparere vores brudte forhold til ham. Og han har foretaget denne forligelse "ved Kristus" (2 Kor 5,18). "For det var Gud, der i Kristus forligte verden med sig selv" (2 Kor 5,19).

Men vi skal ikke kun nyde forligelsens glæder. Vi skal lære af den store lærer. Som menneske tog Jesus del i forligelsens arbejde. Og vi er også indbudt til at tage del deri. Gud har forliget os med ham gennem Kristus. Og nu har vi, sammen med Paulus, fået "forligelsens tjeneste" (2 Kor 5,18).

Kol 1,15-20 er et andet af de store afsnit i Det Nye Testamente om Kristi inkarnation. Den første halvdel af afsnittet, der ofte betragtes som en salme, beskriver Kristi rolle i skabelsen (Kol 1,15-17), mens den anden halvdel fokuserer på Kristi rolle i forsoningen (1,18-20). Gennem Kristi rolle som skaber og forsoner forliger Gud alle med sig selv. Den forligelse, som Gud udretter gennem Kristus, er af kosmiske dimensioner; han forsoner "alt med sig, på jorden som i himlene, ved at stifte fred ved hans blod på korset" (Kol 1,20).

Vi kan aldrig måle os med den store lærers gerning som forsoner; men vi er blevet bedt om at tage del i "forligelsens tjeneste" på vores eget plan (2 Kor 5,18). Var det mon dette, Jesus tænkte på, da han bad: "Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden" (Joh 17,18)?

Til eftertanke

Hvordan kan vi i praksis afspejle Guds rolle som forliger? I hvilke situationer kan du her og nu hjælpe mennesker til at blive forliget med hinanden?

Den store lærers første elever

I det ene øjeblik er de en flok almindelige hyrder, der passer en almindelig fåreflok uden for en lille by. I det næste øjeblik får de lov til at se en fantastisk skare af engle, der forkynder overraskende, vidunderlige nyheder, som forandrer hele verden. Motiveret af englenes tilstedeværelse skynder de sig at finde det barn, som englene havde fortalt om.

Luk 2,8-20

Forestil dig, at du står sammen med hyrderne og ser ned i krybben. Hvad ville du se?

Vi må beundre den store lærers første elever, Josef og Maria og hyrderne. De ydmyge omstændigheder omkring Jesu fødsel giver ingen antydning af det under, hans inkarnation er. Gud er gennem dette spædbarn blevet et med menneskeheden. Men ved hjælp af syner, drømme og engle blev disse første elever i stand til at se ud over de ydre omstændigheder ved Jesu fødsel. Hyrderne delte det lille spædbarns identitet med andre. Han er "en frelser ... Kristus, Herren" (Luk 2,11; se også Luk 2,17).

Matt 2,1-12

Hvordan reagerede de vise mænd på nyheden om Jesu fødsel? Hvordan reagerede kong Herodes?

Længe inden den store lærer fortæller sin første lignelse eller udfører sit første mirakel, er han vores tilbedelse værd på grund af, hvem han er. For bedre at kunne værdsætte hans senere undervisning, må vi slutte os til disse tidligste elever, vismændene, i deres tilbedelse af den store lærer. Han, hvis undervisning vi beundrer, er mere end en vis pædagog. Han er Gud, som kom, og tog bolig blandt mennesker. Kristen uddannelse er grundfæstet på tilbedelse af Kristus.

Sammen med vismændene, hyrderne og englene opfordres vi til at tilbede Kristus, den nyfødte Konge, og se Gud selv i spædbarnet Jesus.

Til eftertanke

Tænk over, hvad Jesu inkarnation betyder med hensyn til Guds karakter. Han, som skabte hele universet, som er så stort, at ingen kan fatte det, "ydmygede sig" ved at blive menneske, levede som Jesus, og døde på korset. Han bar selv straffen for vores synder. Hvorfor er dette en god nyhed for os?

Til videre studium

· Ellen White, *Uddannelse*, "En lærer, sendt fra Gud", s. 73-83.

"I den lærer, der var sendt fra Gud, finder al sand opdragergerning sit midtpunkt. Om denne gerning i dag lige så vel som om den gerning, han oprettede for nitten hundrede år siden, udtaler Frelseren følgende ord: 'Jeg er den første og den sidste og den, som lever'. 'Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden.' Åb 1,17-18; 21,6. Når vi står over for en sådan lærer, en sådan mulighed for guddommelig belæring, er det så ikke værre end dårskab at søge at skaffe sig en uddannelse uden om ham – at søge at blive vis andre steder end gennem visdommen; at være sand, mens man forkaster sandheden; at søge oplysning andre steder end hos lyset og en tilværelse uden livet: at vende sig bort fra kilden med levende vand og udhugge sig sprukne cisterner, der ikke kan holde vand?

Se, han indbyder os stadig: 'Den, der tørster, skal komme til mig og drikke. Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: 'Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand.' 'Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælder med vand til evigt liv' (Joh 7,37-38; 4,14)" (*Uddannelse*, s. 83).

"Kære lærer ... Som den rigeste forberedelse til jeres arbejde viser jeg jer hen til den største af alle læreres ord, liv og fremgangsmåde. Jeg beder jer betragte ham. Her findes jeres sande ideal. Betragt det, dvæl ved det, indtil den guddommelige lærers Ånd helt fylder jeres sjæl og liv.

Når I ' i et spejl skuer Herrens herlighed', vil I 'forvandles efter det billede.' 2 Kor 3,18. Dette er hemmeligheden ved at få magt over jeres elever, I skal være et spejlbillede af Ham!" (*Uddannelse*, s. 282).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Hvilke værdier og handlinger vil være betydningsfulde for kristne lærere og elever, som tager tanken om at lære fra den store lærers inkarnation alvorligt?**
- 2. Kristne forældre og lærere har en høj standard at leve op til. De skal genspejle Guds karakter, som den viser sig i Jesus. Hvad bør vi gøre, når vi ikke kan leve op til denne standard?**
- 3. Drøft i klassen spørgsmålet fra torsdagsafsnittet. Hvad lærer Jesu fødsel, liv og død om Guds karakter?**

